

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 10 Stycznia r. 1819 roku.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie-
	dnia 9 godz. 3 z połu.	27 cal. 7, 8 lin.	— 0, 25 stopn.	Południowy.	Zachmurzo.
	— 9 godz. 9 wiecz.	27 — 7, 6 —	— 0, 75 —	— — — —	Śnieg.
	— 10 godz. 6 z rana	27 — 7, 4 —	— 1, —	Wschodni	Zachmurzo.

AMERYKA.

(z gaz. berl.) Rapport amerykańskiego komisarza w Ameryce Południowej, Pana Rodney, jest nader ważny. Zaczyna on od wystawienia historyczno-chronologicznego obrazu hiszpańskiej Ameryki południowej. Od fizycznego stanu tego kraju, przechodzi do jego administracji; przywodzi błędy hierarchicznego i prawodawczego rządu, uciski inkwizycji, wygnanych w 1750 z *Paraguay* jezuitów, despotycznych wicekrólów i bardziey jeszcze despotycznej rady obu Indyy w *Madrycie*; pokazuje wpływ, jaki rewolucya francuzka miała na Amerykę południową; mówi o słabości rządu hiszpańskiego przed, za, i po rządach *Józefa Bonapartego*, i wyprowadza ze wszystkich tych politycznych zdarzeń, wielki wniosek Amerykanów: uważać siebie za wolnych i zrzucić jarzmo hiszpańskie. Mieszkańcy *Buenos-Ayres* byli pierwsi, którzy w r. 1816 poszli za przykładem braci swoich w Hiszpanii: ustanowili Juntę, i wygnali swego wicekróla, *Cerneros*, z jego stronnikami. Po tym pierwszym kroku nastąpiły, gdyż inaczej byż nie mogło, zaburzenia i kłótnie. Uśmierzyło się to po kilku latach w 1815 na kongressie w *Tucuman*; a kraj *Buenos-Ayres* otrzymał stałą konstytucyę. Kongress odbywa teraz swoje posiedzenia w *Buenos-Ayres*; posiedzenia jego są publiczne; wykonywa do czasu władzę prawodawczą; rozprawy są często interesujące, zawsze przystoynie. Postanowienia są co miesiąc drukowane i rozdawane. Ogłoszenie niepodległości kraju (pod dyrektorem *Puyreddon* d. 9 lipca 1816) wielki wpływ i wrażenie sprawiło. Po ogłoszeniu, z wielką roztropnością kongress wyraził do tego powody. Wtedy rząd nabrał mocy, a naród życia. Zwycięstwa *Martinesa* pod *Chacabuco* i *Maipo* w *Chili* były stałowcze i połączyły oba kraje i ich sprawy. (Tu następuje dokładny statystyczno-jeograficzny opis *Buenos-Ayres*). Ludność *Buenos-Ayres* podają do 1,300,000 dusz, a z *Indyanami* na 2 miliony; obszerność na 150,000 mil kwadratowych. Kongres, od dnia 3 grudnia 1817, posiedzenia swe odbywa; składa się z 26 Deputowanych z prowincyy; we dwóch głównych rzeczach różni się od amerykańskich stanów zjednoczonych: zbywa mu na sądach przysięgłych; i uważa religiję katolicką za panującą. Ministeryum

składa się ze trzech departamentów: spraw wewnętrznych, skarbu i woyny. Handel jest znaczny i wolny. Dochodu rocznego mają do 3 milionów dollarów. W *Buenos-Ayres* nie mają, ani papierowych pieniędzy, ani banków. Kopalnie *Potozy*, które się im wkrótce dostaną, wydały w r. 1790 w wybitém złocie 300,000 dollarów, a w srebrze 3 miliony dollarów. Woysko ich składa się ze 40,000 ludzi różney broni, między którymi 12,000 woyska liniowego. Marynarka jest słaba. Co się tycze związków *Buenos-Ayres* z innemi mocarstwami: od roku 1812, za pośrednictwem Anglii, nastąpił układ z *Brazyliją*, względem lewego brzegu rzeki *Platy* (*Banda-Oriental*). *Buenos-Ayres* ma w Anglii tajemnego zaufanego ajenta, który ma się starać o uznanie niepodległości *Buenos-Ayres* tak przez Anglię, jako i inne mocarstwa. Anglija utrzymuje w *Buenos-Ayres* konsula, a na brzegach dowodzącę marynarki tameczney stacyi, który utrzymuje tajemne stosunki Anglii z nową tą rzecząpospolitą. Przed bitwą stoczoną pod *Maipo* woysko hiszpańskie generała *Oorio*, z *Peru* i *Chili* zebrane, miało 70 artylerzystów, 81 saperów i minerów, 2807 ludzi piechoty, 200 dragonów i 144 lamasów. Woysko to zostało zniesione, a *Lima* jest prawie bez załogi. — Pan *Rodney* mówi potem o stanie cywilizacyi tego kraju od czasu rewolucyi, i zastanawia się szczególniey nad edukacyą publiczną. W *Cordova* jest uniwersytet czyli seminarium, w którym się znajduje 150 uczniów teologii. Druga główna szkoła w *Buenos-Ayres* zamienioną została na koszary wojskowe. Wszystkie już było przysposobione do publicznego oświecenia, nauczyciele i biblioteki, gdy względem przeznaczenia tego inaczej postanowiono. Między pozwolonemi xiegami znajduje się nowy testament w języku hiszpańskim, co jest znacznym krokiem do oświaty w tym kraju. W *Buenos-Ayres* wychodzą co tydzień trzy gazety; są one zupełnie w duchu konstytucyynym, czyli republikańskim. Główną jej zasadą jest: że wszelka prawna władza pochodzi od narodu. Jest to także główną zasadą publiczney i prywatney edukacyi. Znajduje się w kraju szlachta, ale bardzo mało. Szczególnieyszą cechą jest: że ten, co zaszczycony był najwyższemi urządami, po ich złożeniu, uważa siebie za prostego tylko obywatela, i podług tego się zachowuje.

N I D E R L A N D Y.

(z g. berl.) *Bruxella*, dnia 29 grudnia. W naszym etacie wojskowym i departamencie wojennym spodziewane są wielkie odmianny w d. 1 stycznia. Więcej 40 generałów mają być zostawieni na połowie żołdu, a większa jeszcze liczba oficerów sztabowych ma być oddalona i innymi sposobem opatrzona.

Dwadzieścia pięć osób wyrokiem z d. 12 stycznia 1816 z Francji wygnanych, wezwano na powrót wyrokiem Królewskim z d. 25 t. m. Między tymi znajdują się: PP. Tallien, Vincent, Bonnet, Chasset, Finot, Granet, Lallou, Lamarque, Martineau, Pellelier, etc.

Ludność królestwa Niderlandów podają 5,400,000, między którymi 4,100,000 katolików, a 1,300,000 niekatolików.

F R A N C Y A.

Raport roczny ministra spraw wewnętrznych, podany Królowi, o stanie szpitalow, to jest: domow podrzutków, waryatów, ubogich i więźniów zawiera między innemi: w roku 1789 dochód szpitalow wynosił do 28 mil. fr. W przeszłym roku dochodził do 23,330,040 fr., do czego dodać należy od 5 do 6 mil. dochód mniejszych szpitalow w mniejszych miasteczkach. Dobrowolne ofiary wynoszą: w roku 1815 do 737,267 fr.; w r. 1818 do 2,640,827 fr. — Liczba podrzutków ku końcowi 1809 r. była 67,966; ku końcowi 1817 r. — 97,919. To znaczne powiększenie nie tylko pochodzi od nędzy, jaka w owym roku panowała, ale też od małej liczby umierających dzieci (skutek wakcyny). Podrzutki kosztują narodowi około 9 mil. fr. — Liczba waryatów we Francji wynosi od 8-9,000. Najznaczniejsze domy waryatów są w Charenton, gdzie się znajdują nieszczęśliwych. — Bicetre dla mężczyzn, Salpetriere dla niewiast. Podobnie w Bordeaux jest znaczny dom waryatów. We wszystkich zniesione są łańcuchy, kary cielesne i wszelkiego gatunku męki, wyjąwszy kłębki. Dalsze domy dla pomieszanych na umyśle nie są w stanie pocieszającym: zbywa im bowiem na dostatecznych funduszach i oporządzeniu. Zebractwo, pomimo wszelkich usiłowań i surowości kar, wypętlonem być nie mogło: posyłają mężczyzn na galery lub przeznaczają do robot publicznych; kobiety, dzieci i starcy trzymani bywają w domach dla ubogich, w więzieniach i szpitalach. Gdyby zaś tych domow nie zabrakło, musiano pozakładać instytut; było ich 53 w roku 1792, a teraz 35, z których tylko 22 są zajęte. Głównem jest narzekaniem, że te zakłady wiele kosztują. Najlepszy i najtańszy byłby środek: zatrudnienie i praca dla ubogich. Więzienia dzielą się na 5 klas, według wielkości przestępstw. W roku 1816 liczono 6,851 więźniów i mniejszych przestępców; w roku 1817 — 9,185; mniej, niżeli w Anglii; ludność Francji jest 28 mil.; Anglii 16 mil.; przestępstw w Anglii liczono w roku 1816 — 9,091, w roku 1817 — 13,932.

Kuryer Litewski, na rok 1819ty, wychodzi codziennie, prócz dni niedzielnych i świątecznych. Prenumerata: roczna z pocztą rubli srebr. 14, półroczna 7; bez pocztu roczna rubl. 9, półroczna rub. 4 kop. 50, kwartalowie rub. 2 kop. 25. Numer pojedynczy kop. 5.

Wolno Drukować. Ignacy Rezek Kom. Cenz. Cel. — w Wilnie w Drukarni Redukcyi pism peryod.

A N G L I A.

Utworzyło się w Londynie Towarzystwo mające za cel nawrócenie żydów. Na czele jego są biskupi z Gloucester i St. David. Założyło ono kaplicę dla nauczania żydów przychodzących dobrowolnie; szkołę, w której się 200 dzieci żydowskich uczy; biuro miłosierdzia dla chorych i ubogich żydów; rozdaje exemplarze Nowego Testamentu przetłumaczonego na język hebrajski; nareszcie, wydaje dziennik pod napisem: *Przyjaciół Izraela*.

Zmarły Lord Ellenborough, wielki sędzia Anglii, zostawił blisko 300,000 funtów szterlingow (12 milionów zł pol.) majątku.

Dyamentowy krzyż orderowy, który Xiążę Wellington dostał od Króla Francuzkiego, szacowany jest 250,000 franków.

H I S Z P A N I J A.

Zachodzą poróżnienia między Generałem Odonell (Hrabią Abisbal) i Wielkorządcą Andaluzji, tak dalece, iż minister wojny musiał o tem donieść Królowi. Słychać, iż wielkorządca chce złożyć urząd, jeśli wspomniany Generał ściśle granic swojej władzy trzymać się nie będzie. Przeznaczone do Południowej Ameryki wojsko wynosi 5000 ludzi, z których 3000 jest w Kadyxie, a 2000 w Puerto-Santa Maria i na wyspie Leon.

Generał powstańców, który pod rozkazami naczelnego wodza Mina dowodził, i zabranych wraz z nim officerów, posłano (jak słychać) z Kadyxu do Ceuty, i skazano na pracę w twierdzy. Wielkorządca odpowiedzialny za nich obchodzi się z nimi surowo.

Mówią, iż Pizzaro i inni skazani na wygnanie ministrowie, otrzymają pozwolenie powrotu do Madrytu.

Odebrano tu wiadomość z Havanny, iż nałożone na tamecznych mieszkańców podatki, sprawiły wielkie nieukontentowanie. W Vera-Cruz utyskują ciągle na niepewność związku z Meksykiem. Jest tam wiele pieniędzy przeznaczonych dla Hiszpanii, lecz nie można ich inaczej posyłać, chyba na okrętach wojennych, których przybycia nadaremnie dotąd wyglądają.

T U R C Y A.

W korespondencji hamburskim czytamy od granic tureckich pod 16 grudnia. Ostatnie zwycięstwo nad Wehabitami jest stanowczem i kończy z nimi wojnę. Ibrahim Basza, który dowodził wojskiem tureckim, wysłał poymanego Abdallaha, wodza nieprzyjacielskiego, do Konstantynopola, ale kazał ogolić mu wprzód brodę i wyrwać wszystkie zęby.

Podług pism publicznych W. Sułtan, kazał zrobić umysłny wóz, na którym poymany dowódca Wehabitow ze swoją rodziną, na widowisko ludowi wożony będzie po ulicach stolicy, na wzór rzymskich tryumfow. Łatwo jest przewidzieć: jaki potem będzie los jeńców. Wicekról egipski i meżne jego wojsko otrzymają wielkie nagrody.

Wilno dnia 10 stycznia 1819 roku.

O g ł o s z e n i a.

• Ukaz JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyją, z Rządzącego Senatu, do Wileńskiego gubernialnego Rządu. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Rządzący Senat wysłuchawszy rapportu JW. Ministra, spraw wewnętrznych, iż uskuteczniając Ukaz Rządzącego Senatu dnia 15 decembra 1814 roku, przepisał wszystkim zarządzającym guberniami, ażeby szlachta, których imiona nie zostały wniesione do szlacheckiey genealogicznej księgi, nieodmiennie uskuteczniła to w przeciągu pierwszych trzech lat; niedawno wileński szlachecki gubernialny Marszałek, doniósł temuż JW. Ministrowi, iż szlachta tameczney gubernii, chociaż iżłożyła dowody swojej rodowitości w przeszłych trzech latach, to jest: w skutek rzeczonego Ukazu Rządzącego Senatu, a że te podane zostały już na końcu tych trzech lat; przeto Kommissya szlachecka Wileńska nie mogła tak prędko rozpatrzyć tych wszystkich dowodów; i dla tej przyczyny szlachecka genealogiczna księga nie została przez nią ostatecznie ukończoną. Gubernialny Marszałek prosił o przedłużenie jeszcze terminu na niejaki czas. Co się zaś tyczy przyczyn późnego złożenia dowodów przez Szlachtę gubernii Wileńskiej o jej rodowitości: te podług jego przełożenia, pochodzą ze zdarzoney 1812 roku wojny, w której Szlachta ciągle prawie była zajęta rozmaitemi wojennymi poruczeniami, jako to: dostawianiem prowiantu do armii, przeprowadzaniem partyi rekrutskich i t. d. W tej rzeczy czynił odezwę tenże JW. Minister do JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora, który Go teraz uwiadamia, iż przywiedzione przyczyny, dla których Szlachta gubernii Wileńskiej późno iżłożyła o swojej rodowitości dowody, rzeczywiście zasługują na uwagę; i dla rozpatrzenia tychże dowodów, dosyć jest naznaczyć jeszcze rok jeden czasu; i że z resztą przewłoki w tym, nie można także nieprzypisać nieczynności członków wileńskiej Szlacheckiey Kommissyi, przedstawując o tém Rządzącemu Senatowi, tenże JW. Minister wewnętrznych interessów, spodziewa się ze strony swojej, iż po rozważeniu okoliczności zgoda od szlachty niezależących, które przeszkodziły do wypełnienia im w swoim czasie zalecenia zwierzchności w tym przedmiocie, można zdaje się przedłużyć termin dla rozpatrzenia dowodów przez szlachtę gubernii wileńskiej złożonych w tameczney Szlacheckiey Kommissyi o swojej rodowitości, naznaczyć dla tego, jak sądzi JW. Litewski Wojenny Gubernator jeszcze rok jeden czasu, z tym jednak zastrzeżeniem, ażeby w przeciągu tego czasu dowody te koniecznie były rozpatrzone, i żeby szlachecka genealogiczna księga była ukończoną. Co się tyczy uwagi JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora względem członków rzeczoney Kommissyi z opinii tegoż JW. Ministra nie można zostawić tej okoliczności tak, żeby ona nie była wytkniętą tym, którzy są winni. Wszystko to, JW. Minister wewnętrznych interessów podawał Rządzącemu Senatowi do uwagi i postanowienia; Rozkazali: Stosownie do opinii JW. Ministra wewnętrznych interessów, względem rozpatrzenia dowodów przez szlachtę Gubernii Wileńskiej złożonych w tameczney szlacheckiey Kommissyi o ich rodowitości, dozwolić przedłużyć jeszcze termin na jeden rok z warunkiem: iżby w ciągu tego czasu dowody te koniecznie były już rozpatrzone, i żeby szlachecka genealogiczna księga ukończoną została; wytykając razem w rzeczy tej nieczynność tych członków wspomnioney Kommissyi szlacheckiey, którzy w tym są winni. Oczem postać do Wileńskiego Gubernialnego Rządu Ukaz, o którym uwiadomić JWW. Ministra wewnętrznych interessów, i Litewskiego Wojennego Gubernatora. Nowembra 14 dnia 1818 roku. Na autentyku podpisano: Ober-Sekretarz Chorżewski, Sekretarz Paweł Szczekin, Powytczyk Bazyli Michajłow. Z autentykem zgodno Sekretarz Nowicki.

Z Departamentu Iżego

1. Kommissya za Naywyższym Ukazem dla rozpoznania długów i majątków byłych Lit. Hetmana i Podskarbi. Oginińskich w Wilnie ustanowiona, po ukończeniu czynności swojej i odesłaniu dzieła przez kredytorów Graffa Senatorskiego uczynionego, w skutek przepisania JW. Ministra Finansów względem uformowania przez tychże kredytorów planu na rozdział masy ich funduszu, wyszłęga: Sądownictwo swoje (jako nie mając dalszej potrzeby jej egzystowania) zamknęła; o czem i JW. Wojennego Gubernatora Rapporterem uwiadomiła: w dniu zaś 3 mca xbra roku przeszł. zebrawszy się w komplecie słuchała Ukaz Rządzącego Senatu za N. 1629, augusta 7 dat. a tegoż czasu 21 dnia doszły; przez który dano jej wiedzieć w słowach „że doniesienie Kommissyi pod dniem 31 julii roku przeszłego (1817) o czynnościach oney, oraz tabelle całej masy funduszu i długów Graffa Oginińskiego przyjąć za wiadomość, a wedle złożoney przytem ta-

„belli, o sprawdzenie pretensyi kredytorskich dać
„wiedzieć Kommissyi, że Senat utwierdził oney
„niemoże z tej przyczyny, że taż Kommissya
„przyznawała satysfakcyę dla kredytorów Oginiń-
„skiego przyjmując niejednostajne świadectwa
„o wykonaniu przez nich przysięgi na wier-
„ność i poddaństwo w czasie przyłączenia kraju
„Polskiego do Rosyi, o niehależeniu tam do Re-
„wolucyi i nie oddaleniu się wtedy zagranicę;
„albowiem takowe świadectwa dawane być mo-
„gą tylko przez Rządy Gubernskie, nie zaś przez
„powiatowych Marszałków i Sąd. niższe Ziem-
„skie i powinny też zajmować w sobie pewność,
„że szczególnie w roku 1795 i 1796, Kredyto-
„rowie Oginińskiego, którym za tranżaktami przy-
„należy jakakolwiek summa, wykonali przysię-
„gę na wierność i poddaństwo i przez należe-
„nie do byłey w tamtą porę rewolucyi oraz przez
„oddalenie się za granicę nie pozbawiali się pra-
„wa do satysfakcyi; zatem Kommissya zwery-

„fikowawszy nanowol złożone u siebie świade-
 „ctwa kredytorów powinna zawiadomić tych,
 „których świadectwa okazują się niezgodnemi
 „z niniejszem postanowieniem, iżby oni w ter-
 „minie przeznaczyć się powinni do usatysfak-
 „cyonowania onych złożyli Kommissyi inne swia-
 „dectwa w treści powyższej przepisanej od tych
 „Rządów Gubern. pod wiedzą których oni lub
 „ich antecessorowie, po których dostał się im
 „dług Ogińskiego znajdowali się w r. 1795 i
 „1796.„ Dla czego Postanowiła: przez trzykro-
 „tne publikacyi umieszczenie w *Kuryerze Litt.*
 „obwieścić tych wszystkich kredytorów, którzy swia-
 „dectwa przysięg na wierność i poddaństwo tro-
 „nowi Imperyum Rossyi, nie stosownie do przed-
 „pisania niniejszego Ukazu Rządzącego Sena-
 „tu w Kommissyi złożyli. A jako się z weryfika-
 „cyi onych okazało, następui Jan i Alexander
 „Kulakowie, Xiążdz Jan Kulikowski, XXże Try-
 „nitarze Mołodeczański, Jan Szmurło, Antoni
 „Tyzenhauz, Czartoszewski, Antoni Szyszko, Ka-
 „rol Petzold, Andrzej Łyko, Jodkowie, Jan
 „Wagnerowski, XXże Dominikanie wileńscy, Po-
 „porscy, Werkowscy, Troccy i Rakowscy, Xiążdz
 „Woyna Altarzysta płungiański, Józef Chrapowi-
 „cki, XXże Bernardyni wileńscy i troccy, XXże
 „Bazylianie Boruński, Tadeusz Hryniewski, Sta-
 „nislav Grzegorz Worcell, Józef Stelnicki, Xa-
 „wery Makiewicz, XXże Missyonarze wileńscy,
 „Sebastian Wańkowicz, Wiazewicza Successoro-
 „wie, Krzysztof Niezabytowski, Plebania In-
 „durska, Xiążęta Czartoryscy, Michał Szabu-
 „niewicz, Andrzej Świeżkowski, X. Staniewicz
 „Altarzysta Plotelski, X. Skalski Altarzysta Koł-
 „nelski, Stryjeński, Rall Bankier Petersburški,
 „Faelis Kraszkowski, Starozakonny Hirszt Szy-
 „monowicz, Wincenty Gieczewicz b. Podkomo-
 „rzy, Jerzy Wielhorski Senator, Brzostowski Ka-
 „szelan Połocki, Walenty Przesmycki, Wyrwi-
 „cza successorowie, Woyciech Pusłowski b. Mar-
 „szalek, Józef, Hieronim i Stanisław Półubiński,
 „Dyonizy Woyniłowicz, Karmelitanki bosc wileńskie,
 „X. Szukiewicz Pleban Bobrowski, de
 „Ramm Kupiec Ryzki, Kadłubowskiego sukces-
 „sorowie, Piotr Świeżyński, Kazimierz Jezierski,
 „Tomasz Krassowski, Jakób Skrodzki, Platero-
 „wie Kanclerzycowie, Mikołaj Pomarnacki, Rö-
 „merowie b. Prezydenci, Ogińska Staroscina Dor-
 „suh., Antoni Römer, Mateusz Butrymowicz,
 „Kazimierz Rzewuski, Xawery Brzostowski Sta-
 „rosta Dawgowski, Ignacy Ratyński, Osztrop i
 „Moniuszko, Krzysztof Karwicki, i Alexandra
 „Mierzejewska, ażeby zatem tacy kredytorowie
 „świadectwa przysięg stosowne do brzmienia rze-
 „czonego Ukazu senackiego od Rządów Gubern-
 „skich uzyskawszy, jak najszybciej one na ręce
 „członka Kommissyi przy Ministerstwie Finan-
 „sów W. Sędziego Granicznego Grodzieńsk. Bo-
 „rzechkiego, w Petersburgu będącego, dostawili. Da-
 „tum r. 1819 miesiąca Januarii 9 dnia.

Urban Jazdowski Kommissarz.
 Archiwista Antoni Osipowicz.

1. Magistrat Miasta Wilna, z powodu zbliz-
 „żającego się terminu do przywołania sprawy
 „konkursowej majątku zeszłego Józefa Macie-
 „jewskiego z publicznego targu wyprzedanego;
 „z jego successorami, kredytorami i wszelkiego
 „tytułu pretensorami; wzywa onych, aby w te-
 „razniejszym terminie przypadnienia, z dowoda-
 „mi po odebranie należnej satysfakcyi, sami przez
 „się, lub przez swoich plenipotentów, w Sądzie
 „Magistratu Wileńskiego jawili się, albowiem dla
 „takowych, którzy w swoich pretensjach, probacyi
 „czynić niebędą, wieczna amissa zapisana zo-
 „stanie. Roku 1819 januarii 8 dnia.

Franciszek Świącicki P. B. M. W.
 Magistratu M. W. Regent Ignacy Misiewicz.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2. Podaje się do wiadomości szanowney Pu-
 bliczności, iż w dobrach JW. Taynego Sowie-
 tnika, Senatora Novossilzoff, wypuszcza się
 w roczną dzierżawę wszelkie dochody miasta
 Słonima, zacząwszy od 11 miesiąca apryla ro-
 ku 1819 aż do 11 tegoż miesiąca 1820, jako
 to: czynsze mieyskie stałe, opłata od kramow
 kupieckich, czynsz z wypieku chleba, czynsz
 solowy, wagowy, czynsz od rzezi, brukowe i
 targowe, mostowe i dziekiowe, opłata od śle-
 dzi, opłata od kos czyli wszelkich żelastw, o-
 płata od ryb, opłata od kotlarzy, i innych rze-
 mieślników, i czynsz opłacający przez Tata-
 rów, oraz propinacyę, w które wchodzi 26 ko-
 tły, do wypalenia wódki, które rocznie od 900,
 do 1,000 beczek żyta wypotrzebują, niemniej
 12 kotłów do gotowania piwa, które od 200
 do 250 beczek siodu jęczmiennego rocznie wy-
 potrzebują; także dochody z młynów o 12-stu
 kamieniach. Słowem wszelkie dochody z mi-
 sta, które podług prawa należą JW. Senato-
 rowi Novossilzoff, oprócz dochodu od kafe-
 nauzów, czyli trunków zagranicznych. Ocho-
 tę mających wzięcia te dochody w dzierżawę,
 wzywam, aby się stawili na termin w mieście
 Słoniem u niżej podpisanego w dniu 3im 4im
 i 5m przyszłego miesiąca lutego, nadmieniam
 się przytém, że ochotnik chcący się przekonać
 o takowych dochodach, może się zgłosić do mnie
 każdego czasu, któremu takowe dochody wska-
 zane zostaną; jednakowoż życzący sobie ob-
 jąć te dzierżawy, musi być w stosowną tego
 dochodu opatrzoną kaucyą, a to dla zapewnien-
 nia, iżby w czasie dochodu que: nie podpadł
 jakowej stracie. Terazniejsza dzierżawa wy-
 nosi 12,500 rubli srebrem. a więcej dającemu
 takowa dzierżawa wypuszczona zostanie, a gdy-
 by kaucyi dzierżawca nie posiadał, natenczas
 opłata tej dzierżawy kwartalnie anticipando o-
 placana będzie. Słoniem d. 2. miesiąca stycznia
 roku 1819.

K. Rewa. Pełnomocny JW. S. Novossilzoff.

3. Sąd Tatarsko-Exdywizorski w Dobrach
 JW. Leona Osztorpa, b. Marszałka Pttu Ihu-
 meń. i Komandora, Dukora zowiących się, w Gu-
 bernii Mińskiej w Pow. Ihumeń. sytuowanych,
 za remissą głównego Mińskiego Sądu 2. De-
 partamentu agitujący się, na dniu 15 bieżącego
 miesiąca januar., oczewisty swój dekret pro-
 mulgować będzie, o czem każdego z interesowa-
 nych przez niniejszą Awizacyę uwiadamia. Ro-
 ku 1819 januarii 2go. Stanisław Świętorze-
 cki Ziem. Pttu W. Prezydent i Exdywizor.
 Józef Iwanowski Ziem. Pttu Miń. Pisarz
 Exdyw. Józef Steciewicz Pttu Borys. Exdyw.

3. Od Rządu gubernialnego litewsko-grodzień-
 skiego ogłasza się: iż w mieście Grodzie odda-
 ją się w trzyletnią arendowną posesyę, pobory:
 targowego, brukowego, miarowego i wagowe-
 go, i jeśli znaydą się życzący, zechcą przy-
 bywać dla targów do grodzieńskiej skarbowey
 Izby, z dostatecznemi ewikcyami na terminy:
 pierwszy dnia 15 januarii, drugi 1go a trzeci
 15 miesiąca februaryi 1819 roku. Decembra 30
 dnia 1818 roku.

Za Sekretarza Kleist Expedytor.